

Монашење у манастиру Тумане

У навечерје прве недеље по Духовима, 25. јуна 2021. године, са благословом Његовог Преосвештенства Епископа браничевског др Игнатија, извршен је монашки постриг чином расе и камилавке искушеника Огњена Николића.

Вечерњим богослужењем је началствовао архимандрит гргетешки Доситеј, уз саслужење игумана мананастира Пиносаве архимандрита Петра, игумана витовничког јеромонаха Пимена и протојереја Миодрага, архијерејског намесника млавског.

Новог монаха са именом Јаков постригао је игуман тумански архимандрит Димитрије, а привео га је манастирски намесник протосинђел Петар. Духовној радости поред монаштва и свештенства Епархије браничевске присуствовало је и монаштво из епархија Банатске, Крушевачке, Шумадијске, Сремске, Славонске и Црногорско-приморске.

– Туманско братство се поново подмладило. Ових дана Црква Божја слави живо постојање у Христу који нам је послао Светог Духа да нас чува до доласка Господа. У данашње време у којем су пренаглашене људске вредности, а вера се свела на традицију и обичај, Црква и даље позива на пут који води ка Христу. Тај пут је трновит и тежак али и спасоносан. На радост

Цркве новопострижени монах Јаков је чуо тај њен призив. Тумане је био заборављен манастир, који је засијао у овом времену управо због одлуке ових људи да ноћ и дан себе посвете изградњи и обнови ове светиње која је у ово ново и наше време показала новог сведока Христовог који је собом подсетио да је могуће следовати Христу. То је управо Преподобни Јаков по којем је наш нови брат добио име. Благодат је била дарежљива према овој светињи. Арханђел Гаврило је један од патрона овог места по којем је још један брат добио име, а и наш Зосим је наставак пријатељства Преподобног Зосима према овом крају. Такође ни арханђела Михаила нисмо заборавили и ево пред нама још једног младића који је посветио свој млади живот Христу, исто као и наш нови брат Јаков који такође приноси своју младост Богу, истакао је архимандрит Димитрије.

– Не смемо заборавити ни другу браћу која су подметнула своја леђа не би ли се светиња обновила и богослужење у њој. Ту је отац Павле који се стара о изградњи, о економији, реду и поретку. Свакако да је подједнако битан и труд оца Теофила који се стара да богослужење буде редовно и усклађено. Отац Петар који као духовник брине и стара се о братији. Сви они делују као удови једног тела – Христа. Многи ће данас да имају разне представе о овој светињи и многи ће имати злураде коментаре али свако од њих ће дати свој одговор пред Богом. Истина је да су овде живели људи који су својим делом обновили ову светињу и то дело превазилази све њихове речи јер ипак "вера без дела је мртва по себи" (Јак 2:17), што би рекао апостол Јаков. Радост је наша јер имамо живот ове обитељи и јер она младошћу поново живи. Желим ти, нови брате, радост. Труди се да следиш пример свог патрона и подвизаваш се приљубивши се уз Господа. Ти си рођен на Обретење моштију Светог Јакова, а примаш постриг на 75. годишњицу његовог уснућа. Светитељи тумански су учитељи живота, они то својим присуством и чине, тако да то нису суве и мртве кости, како их виде неки. Ви, родитељи, знајте да треба да се радујете, јер се Црква, и небеска и земаљска, радује сада. Реткост је да се у тој младости човек одрекне свега не би ли усходио Христу. Том жртвом сија ова светиња и позива да се литургијски Господ слави, беседио је архимандрит Димитрије.

